

РЕШЕНИЕ

№ 34033

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **9872** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 70, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Р. С. А., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ПМЗ – В. против решение № УП-В14/09.09.2025 г. на интервюиращ орган при държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна.
В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването му. Посочва се, че в решението на органа не са обсъдени въпросите, свързани с обстановката в И., както и не са посочени аргументи, защо се приема, че жалбоподателя се позовава на обстоятелства извън предмета на закона, както и че не посочва причини за основателно опасение за преследване в страната му на произход. Твърди се, че административният орган е нарушил нормата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, съгласно която следва да се преценят всички факти, свързани с личното положение на молителя, като не е извършил анализ на законодателната уредба за наказание на прелюбодеяние, по което законодателство жалбоподателят ще бъде наказан в държавата по произход.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата, а по същество моли съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган.
Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ, се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата като неоснователна, а решението счита за правилен и законосъобразен административен акт, поради което моли жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд София – град, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с подаване на молба вх. № ПМЗ-В-2339/26.08.2025 г. до председателя на ДАБ при МС от Р. С. А., [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., за предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят бил регистриран чрез попълване на регистрационен лист рег. № 7-3753138/Б42365, в който било посочено, че същият е с етническа принадлежност – кюрд, мюсюлманин по религия, с основно образование, неженен, по професия - общ работник. Тъй като не притежавал лична карта, на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, жалбоподателят подписал декларация, в която били отразени основните индивидуализиращи лицето данни. Чужденецът бил настанен в РПЦ – С., ПМЗ-кв. „В.“ с решение за настаняване № 68/26.08.2025 г.

На 28.08.2025 г. било проведено интервю с жалбоподателя, на което присъствал преводач и бил съставен протокол рег. № УП-7434. На въпросите на интервюиращия орган Р. С. А. отговорил, че напуснал И. на 08.08.2025 г. с виза за Турция, която била за една година. Около една седмица останал в Турция, след което на 15.08.2025 г. се качил в камион на трафикант и тръгнал за България. Влязъл нелегално на територията на страната ни на 16.08.2025 г. В камиона пътувал с афганистанци, които му взели парите и го изхвърлили от камиона в движение, вследствие на което получил фрактури на двата крака. Посочва, че в И. имал връзка от 4 години с момиче, чиито родители не го одобрявали, за това се криели. На 06.08.2025 г. семейството на момичето го отвлякло и го закарало във вилна зона, където го завързали, били го и му казали, че ще го убият. През нощта той успял да се отвърже и да избяга, като отишъл при по-големия си брат. Той и чичовците му го закарали в Турция. Докато бил там, чичо му му казал, че в И. го търсят, за да го убият срещу голяма сума пари. Бащата и двамата братя на момичето били от полицията. Твърди, че иска да спаси живота си в България или в друга държава, като посочва, че не участва в религиозни организации или общности, както и че не членува в политическа партия или организация, нито е член на въоръжена групировка. Не е арестуван, нито осъждан в държавата си по произход, нито в друга държава. Счита, че ако се прибере в И. може да бъде убит, тъй като връзката му с момичето е проблем за честта на жената, а тези проблеми там се решават между племената по този начин, без намесата на полицията.

С оспореното в настоящото производство решение № УП-В14/09.09.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ на МС на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ била отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила. В мотивите на решението се посочвало, че Р. А. не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец, тъй като не обосновава необходимостта от предоставяне на международна закрила и не посочва причини за основателни опасения от преследване. Посочва се, че в бежанската му история липсват правдоподобни и добре аргументирани твърдения, като посочените причини, свързани с проблеми от личен и семеен характер не могат да се кредитират с особено доверие. Акцентира се върху обстоятелството, че разкритата му връзка с момиче, чиито родители не го одобряват, не може да се отнесе като причина за получаване на международна закрила в България. Отбелязано е, че общата обстановка в И. сама по себе си не дава основание за опасение от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г. Иракският гражданин не е обосновал опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. На следващо място е посочено, че за жалбоподателя липсват и предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като липсват данни, от които да се направи обоснован извод, че чужденецът може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито

от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Обсъдено е и обстоятелството, че спрямо Р. А. не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход, за което е анализирана актуална справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ в вх. № МД-02-421/04.08.2025 г.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е редовна и допустима, като подадена в срок, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол от активно легитимирано лице – адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него.

По същество същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – интервюиращ орган при ДАБ на МС на основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ. Актът е съставен в писмена форма, носи наименованието на органа, който го издава, посочен е коректно адресатът на акта, посочени са фактическите и правните основания за издаване на акта, както и пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалван, има дата и подпис на лицето, издало акта.

Липсва и нарушение на административнопроизводствените правила. Самото решение е било връчено на чужденеца на 12.09.2025 г., за което обстоятелство самият той се е подписал, посочвайки, че е запознат със съдържанието на акта на език, който разбира. Така е спазена разпоредбата на чл. 76 ЗУБ. Чл. 58, ал. 10 ЗУБ урежда, че при получаване на молба за предоставяне на закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност", което се взема предвид при произнасяне в производството по общия ред. Становище не се изисква в случаите по чл. 70 ЗУБ, какъвто е настоящият случай. С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че при издаването на акта са спазени всички административнопроцесуални правила и не е допуснато съществено процесуално нарушение, въпреки че липсва становище на ДАНС.

Съгласно чл. 70, ал. 1 ЗУБ при наличие на основанията на чл. 13, ал. 1 ЗУБ в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата, като явно неоснователна. Самият чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ урежда, че молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон; 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Компетентният орган в случая, за да постанови своя акт, е извършил преценка на всички факти, сочени като съществени от молителя. В чл. 8 от ЗУБ се сочи, че статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В конкретния случай жалбоподателят не е посочил основателни опасения от преследване на каквото и да било основание. Посочил е като причина напускането на И. несъгласието на семейството на момичето, с което е имал тайна връзка, да се оженят.

За да се приеме, че е налице преследване, следва в държавата по произход да съществува нарушаване на основните права на човека или да се извършва съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Такива действия на преследване могат да бъдат: 1. физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; 2. правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин;

3. наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; 4. отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; 5. наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление. В случая не се констатира наличие на нито едно от изброените, за да се приеме, че спрямо чужденеца е налице преследване под някаква форма в държавата по произход. Нещо повече – чл. 8, ал. 3 ЗУБ урежда, че субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: 1. държавата; 2. партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; 3. недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Не се установи по делото някое от изброените субекти да са преследвали жалбоподателя. Самото лице не е подало молба да органите за сигурност в И. за защита в резултат на заплахите спрямо него от семейството на момичето.

В чл. 9 от ЗУБ се посочва, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Отново по делото не се констатира наличие на някоя от изброените опасности за Р. С. А.. Няма данни лицето да е било осъждано или срещу него да е било повдигнато обвинение за извършено престъпление. От приложената по делото справка се установява, че в И. няма международен въоръжен конфликт, нито вътрешен такъв. Няма данни в И. властите или други организации да извършват безогледно насилие нито към жалбоподателя или неговото семейство, нито срещу неопределен кръг лица. Изводът на административният орган е правилно формиран, предвид материалноправните разпоредби на ЗУБ.

При извършената проверка относно материалната му законосъобразност, съдът намира атакувания акт за издаден в съответствие с материалния закон.

Ето защо и поради липсата на отменителни основания по чл. 146 от АПК, жалбата срещу решение № УП-В14/09.09.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС следва да се отхвърли.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. А., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ПМЗ – В. против решение № УП-В14/09.09.2025 г. на интервюиращ орган при държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ не подлежи на обжалване.

ПРЕПИСИ от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: